

ска та войска. Умно то управление на Карла V и юначество то на Дюхеклена малко пооправили разоборено то състояние на Франция. Нъ слѣдъ смъртъ та имъ (1380 г.) работи ти тръгнаха оште по-злѣ, отъ колкото напрѣди.

Наслѣдникъ тѣ на Карла V, *Карлъ VI* полудѣлъ. Голѣмци ти се раздѣлили на партии, които единъ отъ другъ гледали да отнематъ властъ та. Повдигнали се междоусобия. Отъ това нѣшто се възползовалъ английскій кралъ *Хенрихъ V*, та завладѣлъ тако-речи цѣла сѣверна Франция, призелъ Парижъ и се провъзгласилъ французскій кралъ. Нъ Хенрихъ V умрѣлъ, та неможилъ да приземе съвсѣмъ Франция. Тогава една часть отъ Франция припознала за кралъ малкій му синъ *Хенриха VI*, а друга та часть останала вѣрна на синъ тѣ на Карла VI, дофинъ на Карла. (Дофини се наричали въ Франция наслѣдници ти на прѣстолъ тѣ, откакъ се присѣединила областъ та Дофине.)

Жанна д'Аркъ. Англичане ти продължавали завоевания та си, и дори обстъпили Орлеанъ, който само той единъ отъ главни ти градове на Франция държалъ оште страна та на Дофина. Дофинъ неможилъ да помогне на обстъпени ти, защото нѣмалъ ни войска, ни пари, а самъ се намиралъ въ лошо състояние. Тогава се показала въ Франция една прочута Орлеанска мома, Жанна д'Аркъ, която избавила отечество то си отъ Английскій хомотъ.

Жанна д'Аркъ била дѣщеря на единъ селянинъ въ Лотарингия, и съ срѣдце вършила всички ти домашни работи: прела, ткала, пасла баштино то си стадо и пр. Оште отъ дѣтинство Жанна д'Аркъ много обичала да мисли, и често сѣдѣла сама подъ единъ голѣмъ дѣбъ, който се намиралъ близу до село то ѝ, и около който, споредъ народното прѣданіе, се събирали самовили. Кога се расчуло въ село то ѝ, че държавата и кралъ тѣ се намиратъ въ лошо състояние, Жанна тутакси обадила, че нѣкакви си тайни